

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XI. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 2003

Rozhovory - Prievidzská púť - Bartolomejčatá
Prípravy na príchod Jána Pavla II. - Quo vadis, Domine?

PRÍHOVOR APOŠTOLSKÉHO NUNCIA NA SLOVENSKU MONS. HENRYKA JÓZEFA NOWACKEHO NA MARIÁNSKEJ PÚTI V PRIEVIDZI

Excelencia, diecézny pán biskup Mons. Rudolf Baláž, bratia kňazi, drahí veriaci pútnici.

Veľmi sa teším, že som medzi Vami na tomto pútnom mieste pri putovaní a oslave Nanebovzatej Panny Márie.

Ďakujem diecéznemu pánovi biskupovi Rudolfovi a pánu dekanovi, že ma pozvali medzi Vás veriacich, ktorí si uctievať Matku Božiu a prichádzate vždy na toto miesto teraz, ale aj v minulosti a zostávate verní Cirkvi.

Viem, že biskup Marián Bláha nazval Vaše mesto Prievidzu perlou diecézy.

Keď Vaším generáciám v minulosti bol daný takýto vznešený názov, nech aj v dnešnej dobe spomedzi Vašich rodín vyrastá vernosť Kristovmu krížu s ktorým vojdite do ulíc a na pracoviská svojho mesta, aby ste spoločne ako rodina veriacich niesli znamenie kríža aj do spoločnej Európy.

Veľká zodpovednosť je na Vás, rodičia, aby ste dávali dobrý príklad svojim deťom a odovzdávali im zdravú náuku viery Ježiša Krista v každodennom živote. Mládež, držte sa tradície svojich rodičov, zveľaďujte svoje poznanie viery v skutkoch dobročinnosti, ochoty a lásky ku každému dobrému dieľu.

Pápež Ján Pavol II. Vo svojej posynodálnej exhortácii Ecclesia in Europa (Cirkev v Európe) hovorí, že „treba pomôcť novej Európe, aby sa budovala tým, že znova oživí kresťanské korene, z ktorých vyrástla.“

Európu, do ktorej vstupujeme, je možné stavať a obnovovať len na Kristovi.

Nech Panna Mária Nanebovzatá, Matka nádeje bdie nad Vašími rodinami, nad mládežou a celou bansko-bystrickou diecézou.

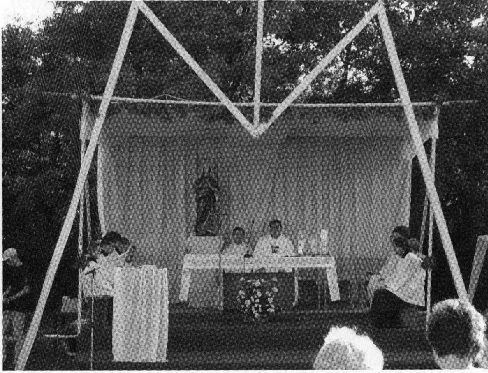
Nech Kristova tvár zažiarí plným jasom pokoja, radosti a požehnania pre každého obyvateľa Prievidze a Európy.

Amen

Mariánska púť 2003

Možnosť na načerpanie duchovných síl máme aj na mariánskych púťach. Takúto možnosť nám dáva aj tá naša prievidská. Počasie nám tohto roku mimoriadne prialo.

Program v sobotu večer začal tradičným sprievodom a večeradlom o 17.00 hod. Po ňom pán dekan z Bojníc František Havlík slúžil svätú omšu spolu s našim dp. dekanom. v príhovore vyzdvihol zmysel Mariánskej úcty. Pri sv. omši spieval zbor Rosnička z Prievidze. Programom Misijnej školy z Podolíncu s názvom „Krok do neznáma“ sa začal večerný mládežnícky program. Hlboko duchovný program mladých z misijnej školy vystriedali veselé Bartolomejčatá, potom rockový

Spray a nakoniec prišli na rad zoskupenia od piaristov Trosky a Gnosis. Tento rok bola Taizé-adorácia so spevom zboru Nádej. Ten na tohtoročnej púti prezentoval svoje CD s piesňami a tiež dátovou stopou, ktorá sa dá prezerat' na počítači. Výťažok z predaja tohto CD bude použitý na výstavbu kostola na Zapotôdkach. O 23.00 hod. nechýbala na našej púti ani večerná mládežnícka sv. omša, ktorú celebroval dp. kaplán Marek Sabol spolu s dp. administrátorom Marošom Milom.

Nedeľňajší program začal svätou omšou o 7.30 hod. v Mariánskom kostole. Pred slávnostnou svätou omšou zaspieval zbor Rosnička. Slávnostná svätá omša začala o 10.00 hod. Celebroval ju náš otec biskup Mons. Rudolf Baláž spolu s apoštolským nunciom na Slovensku Mons. Henrykom Józefom Nowackim. Vo svojej homílii s témou Mária a modlitba podrobne rozobral tajomstvá ruženca. Hojná účasť veriacich na našej púti potešila určite všetkých a milo prekvapila aj apoštolského nuncia, ktorý sa nám na záver púte pekne slovenčinou úprimne prihovoral.

Vďaka patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zdarný priebeh púte, aby sme sa lepšie pripravili na prijatie Svätého Otca Jána Pavla II. v septembri na Slovensku.

Ing. Branislav Bullo

Prievidzskí skauti v raji

Piatí členovia 14. zboru skautov a skautiek Watomika Prievidza sa v termíne 17.7.-23.7. 2003 zúčastnili na rekonštrukcii starého kartuziánskeho kláštora na Kláštorisku (v minulosti skala útočiska). O kartuziánoch sa vie, že sú veľmi prísnou rehoľou. V kláštore žilo 9 mníchov, ktorí boli viazaní sľubom (otcovia kartuziáni) a niekoľko bratov, ktorí sa starali o asketický a kontemplatívny život otcov kartuziánov a jeden otec predstavený (prior kláštora). Každý z otcov kartuziánov žil vo vlastnej cele so záhradou. Okrem modlenia a rozjímania trpezlivo prepisovali knihy. Kláštorisko sa nachádza v samom srdci Slovenského raja a vykopávky sa tam začali už v roku 1986. Tak, ako v minulosti u mníchov, tak aj u mladých dobrovoľníkov sa jedálniček skladal najmä zo strukovín. Skauti pracovali na vykopávaní severnej steny priorovej cely a následne ju vymurovali o 1,5 m do výšky. Pracovalo sa pôvodnými metódami s použitím len prírodných materiálov,

takže to bola práca veľmi namáhavá. Pri prácach sa mladí držia hesla **ORA ET LABORA**, ktoré je obrovskými písmenami napísané na streche malej krížovej chodby. Okrem steny vykopali skauti múr, ktorý oddeľoval priorovu celu a prvú záhradu otca kartuziána, o ktorom sa nevedelo, kde sa pôvodne nachádzala. Tým pádom sa mohli mapy pôdorysu kláštora prekresliť. Okrem tejto práce ešte pracovali ako lektori a sprevádzali turistov po objekte. Skauti stihli okrem práce za týždeň prejsť aj najkrajšie značované trasy ako sú: Prielom Hornádu, Suchá Belá, Veľký a Malý Kysel', Sokolia dolina, Biely potok, Tomášovský výhľad či Kláštorská rokľina. Kláštorisko pôsobí ako raj v raji a vzduch je tu plný vône 704 ročného kúzla. Kúzla, ktoré vytvárajú kamene, ľudský pot a viera v jedného všemohúceho Boha, bez ktorého by Kláštorisko nebolo Kláštoriskom.

oficiálna stránka : www.klastorisko.sk

Tom

V Dolnom Dubovom sa konal v júli 11. ročník športového súťaženía piaristických miništrantov - DUBO CUP 2003

Výsledky futbalového turnaja: Sv. Jur - Prievidza II 7:1 (náš gól strelil L.Palaj), Prievidza - Trenčín 0:3, Trenčín II - Sv. Jur 3:2, Prievidza II - Trenčín 1:4 (V. Václavík), Sv. Jur - Prievidza 5:5 (M. Palaj 3, L. Palaj, R. Václavík), Trenčín - Trenčín II 1:0, Prievidza - Prievidza II 4:0 (R. Václavík 2, L. Palaj, M. Palaj), Prievidza - Nitra 2:1 (M. Palaj 2), Sv. Jur - Nitra 3:4, Nitra - Trenčín II 1:1, Sv. Jur - Trenčín 4:2, Trenčín II - Prievidza 1:1 (R. Václavík), Nitra - Prievidza II 7:0, Trenčín - Nitra 0:0, Trenčín II - Prievidza II 4:1 (L. Palaj - hral v oboch prievidzských tímoch). Poradie po základnej časti: 1. Trenčín 7 bodov, 2. Prievidza 6, 3. Trenčín II 6,

4. Nitra 6, 5. Sv. Jur 5 a 6. Prievidza II 0 bodov. O poradí na 2.- 4. mieste rozhodli vzájomné zápasy. Semifinále: Trenčín - Nitra 1:3 a Prievidza - Trenčín II 2:2 aj po predĺžení, na penalty 0:2. O 3. miesto: Trenčín - Prievidza 3:2. Finále: Trenčín II - Nitra 0:1 po predĺžení. Nitra tak opäť obhájila prvenstvo.

Výsledky ďalších súťaží - vzduchovka:
1. Hraška (obec Kmet'ovo), 3. Vratko Václavík,

stolný hokej: 1. Róbert Václavík a Lukáš Palaj, **šach:** 1. Hrnčár (Nitra),
stolný tenis: 1. Selický (Nitra).

P. Ján Hríb

DNES NA SLOVICKO S PATROM KUŠNÍROM KTORÝ NÁS NEDÁVNO NAVŠTÍVIL

Páter Ján Kušnir, SVD sa narodil v roku 1958. Pochádza zo štyroch detí, je najmladší jediný syn. Pôsobí ako rektor v novom Misijnom dome Arnolda Janssena na Krupinskej ulici v Bratislave-Petržalke.

Páter Kušnir, štúdiá ste absolvovali za totality. Čo vás zavialo k verbistom?

Je to dlhá história. Celú formáciu som absolvoval v totalite. Už na základnej škole som zatúžil popri miništrovaní stať sa kňazom. Keďže na teológiu prijímali len z gymnázia, šiel som študovať na gymnázium. Popri štúdiu som prostredníctvom rehoľných sestier tajne spoznal verbistov a tým začal zápas za misie. Začal som študovať v Kňazskom seminári v Bratislave. V roku 1981 bola tam práve hladovka proti hnutiu Pacem in teris. Jedenásť z ročníka, medzi nimi aj ja, muselo opustiť seminár. Tajne som pokračoval v rehoľnej formácii. Pracoval som neustále v sociálnej starostlivosti, aj na onkológii. Po siedmich rokoch mi dali možnosť pokračovať v seminári v Bratislave. Vtedy som už za zatvorenými dverami – tajne skladal večné sľuby v Spoločnosti Božieho Slova. Po štúdiách v Bratislave prišla nežná revolúcia. Boli sme vysvätení dvaja verbisti a z diecézy ďalší jedenásť za kňazov na štadióne v Snine. Rok som bol na Slovensku, ale hneď po

vysviacke som dostal misijné určenie do Mexika. Nakoniec som ešte kaplánčil v Terchovej a Nemšovej. Odtiaľ mám kontakt s ľuďmi a v nemšovskej farnosti som ako doma. Tiež ďakujem Bohu a mám radosť, že prvý misionár v Paname, Roman Pecháček, pochádza práve z nemšovskej farnosti, z Kľúčového. Potom som z Nemšovej odchádzal na misie do Mexika na šesť rokov. Po šiestich rokoch ma požiadal provinciál verbistov na Slovensku o pomoc pri pastorácii povolania. Pracoval som tri roky v tejto pastorácii a teraz ma menovali rektorom v našom Misijnom dome Arnolda Janssena.

Aké je poslanie verbistov?

Verbisti sú čisto misijná rehoľa. Naším poslaním je evanjelizácia tam, kde Božie slovo ešte nebolo ohlasované, alebo v nedostatočnej miere.

Naším poslaním je šíriť Lásku tak, ako sa vyjadrila svätá Terezka z Lisieux.

Ako to vy praktizujete?

Aby misionár túto lásku blížnemu mohol šíriť, musí ju aj žiť. Táto láska musí vychádzať z Krista – Jeho Lásky. To prvotné zamilovanie musí byť do Ježiša. Nie je to iba zápal za misie, je to zápal za Krista. Je dôležité, že láska ku Kristovi je tá, ktorá nás potom ženie a smeruje k ľuďom. Na prvom mieste musí byť Kristus, pretože on nás posielal na misie. Naša misia je odpoveďou na Ježišovu Lásku k nám. Už viacero rokov pracujem v pastorácii povolání, takisto som pracoval aj v Mexiku a tiež som tam

bol rektorom seminára ako teraz na Slovensku.

Čo je vašou náplňou v pastorácii?

Robím pre mladých stretnutia, kde im trochu pomáham rozoznávať Božiu vôľu a povolanie. Prvým krokom je animácia za misijné povolanie, rozoznávanie Božej vôle a napokon rozhodnutie a ich doprevádzanie. Pre chlapcov, ktorí majú záujem, sa usporadúvajú stretnutia na Slovensku. Vždy to zverejním v našich Hlasoch z domova a misií, alebo v Katolíckych novinách.

Prezradíte nám plány do budúcnosti?

Jediná moja túžba a plán do budúcnosti je vrátiť sa na misie do Mexika, či Latinskej Ameriky. Robiť to, čo bude odomňa žiadať Boh.

Nemáte strach z náročnosti misií?

Ten som už prežil v počiatočkoch, skúsenosť mi dáva silu.

V homílii na svätej omši ste sa vyjadrili, že sa snažíte dôverovať Bohu, ktorý vás vedie. Môžete to čitateľom priblížiť?

Predovšetkým si musíme byť vedomí

úžasnej dôvery, ktorú má k nám Boh. I napriek tomu, že vie, akí sme, povoláva nás, aby sme pokračovali v diele Jeho vykúpenia. Vlastne máme úžasné poslanie, ktoré nám On dáva. Skrze krst máme právo a povinnosť byť misionármi. Je to právo, ktoré nám nik nemôže zobrať. Tak svedčíme o Kristovi a jeho láske.

Máte zážitky z pastorácie v cudzine?

Viac prekvapení som zažil doma. V Mexiku som prežil Kristovu lásku od ľudí. Tam som cítil potrebu zdieľať s ľuďmi ich chudobu a biedu, ale aj ich vieru a jej prehlbovanie. Kde som pôsobil, boli veriaci, no nemali dostatočné vedomosti o viere. Viera je tam hlboko zakorenená. V Mexiku som pracoval v pastorácii, chodili sme po Mexiku a pomáhali ľuďom objaviť kresťanské povolanie. Nielen kňazské, ale povolanie a poslanie v cirkvi. Napokon sme ich viedli, akým spôsobom svoje poslanie aj uskutočňovať.

Anna G. Vavrová

V Prievidzi prebiehala Misijná škola mladých z celého Slovenska. V rámci týchto misijných prázdnin sa mladí misionári z Misijného domu Arnolda Jansena predstavili krásnou divadelnou hrou. Jeden zo slovenských misionárov ju spevom uviedol. Priblížili nám v nej životopis svojho zakladateľa a jeho ťažký život, plný lásky k misijnému povolaniu. Po sv. omši a predstavení sme sa v rozhovoroch dozvedeli, aké rôzne boli ich cesty k povolaniu. Všetci boli plní radosti a nadšenia, ktoré je vlastné misionárom. Okrem slovenských pátrov a bohoslovcov boli medzi nimi aj traja mladí Indonézčania z ostrova Flores Johannes, Wilhelm a Thomas. Vedia a cítia, že sa za

nich všetkých rodičia modlia a v modlitbe sa s nimi spájajú. Rodičia ich vyprevádzali z domu so slovami: „Vieme, že na ďalekom Slovensku je veľa otcov, matiek, bratov i sestier, ktorí nás tam budú nahrádzať.“

Misionári sa tešili z toho, že tu máme Misijný klub. Srdečne pozdravujú všetkých čitateľov. Prosia o modlitby za vytrvalosť a trpezlivosť. Odkazujú, aby sme neprestali byť misionármi všade, kade chodíme.

M+A

Misie v Taiwane

Peter Gendiar z Prievidze, seminarista, ukončil tretí ročník teológie. V tomto roku požiadal o 2 – 3 ročný program pre seminaristov SVD na Taiwane. Bude sa tam učiť čínsky jazyk a pracovať v pastoračii medzi ľuďmi. Po sľuboch v auguste sa vydal na cestu, ktorá trvá veľa hodín lietadlom...

Peter, túžba byť misionárom sa ti plní, ako si prežíval okamihy rozhodnutia?

Myslím si, že prvý impulz bol ten, keď som prišiel do Bratislavy z noviciátu. Práve vtedy pricestovali do Bratislavy prví bratia z Indonézie – Thomas a Appolo. Mal som možnosť stretávať sa s Thomasom celý rok a tak čiastočne spoznávať ich kultúru a reč. Stretnutia s týmito bratmi mi veľmi pomohli pochopiť Ježišové slová: „Idte do celého sveta a hlásajte evanjelium.“

Kde si pôsobil než si prišiel do seminára?

Pracoval som s nepočujúcimi v Nitre a už tam som pocítil v sebe, že by som mohol žiť pre Pána na plný úväzok s celým nerozdeleným srdcom a začal som hľadať cestu. Na duchovných cvičeniach u pátrov jezuitov som zatúžil ísť do misií. Bolo to silné a jasné nasmerovanie do Ázie. Vtedy som ešte nevedel, ako sa tá cesta uskutoční. Vrátil som sa domov a snažil som sa rozlíšiť, ktorou cestou ma volá Pán. O krátky čas bolo rozhodnuté – Spoločnosť Božieho Slova.

Slová Pána Ježiša: „Neberte nič na cestu...“ sú pre nás významné. Aj pre teba?

Veľmi! Veď Pán Ježiš hovorí

v podobenstvách a chce tým vyjadriť, aby sme si brali len to najpotrebnejšie, a to je viera a dôvera v Neho. Myslí tým, aby sme sa spoliehali vo všetkom na Stvoriteľa a nebrali si nič, čím by sme si chceli zaistiť niečo sami bez Neho. Chce, aby sme s Ním boli v neustálom spojení, aby naša závislosť bola na Bohu a nie na materiálnych veciach.

Prečo si vybral práve Taiwan?

Cítim, že Boh ma tam volá. Je to pozvanie od Neho. Idem s tým vedomím, že Kristus vykúpil celé ľudstvo. Ako povedal dnes páter Kušnir na kázni pri svätej omši, byť misionárom nie je otázkou ľudských schopností, ale predovšetkým vanutie Sätého Ducha, ktorý dáva rásť tam, na čom sme my často nepracovali, ale vstúpili do práce iných. Je

to spolupráca so Svätým Duchom.

Myslíš, že ťa táto cesta nejako zmení?

Napríklad spolubratia z Indonézie mi dali veľa tým, že žijú tu na Slovensku svoje povolanie. V tejto viere a dôvere, ako oni, idem do Taiwanu. Istotne ma misia pretvorí a budem musieť zanechať mnohé veci, ktoré sú mi vlastné. Chcem sa misiám darovať. Cieľom kresťana je svätosť a verím, že i tam bude Boh pracovať so mnou, aby som sa stal svätým.

Tamojšia klíma je odlišná od Európskej, pripravuješ sa špeciálne?

Aní nie. I keď my sa nachádzame v miernom pásme, Taiwan v oblasti obratníka raka, ktorý prechádza naprieč ostrovom. Je to subtropické pásmo, vlhké a teplé. Teploty sa pohybujú od 35 do 40 °C. Taiwan obmýva Východočínske more a Tichý oceán. Viem, že radi hrajú stolný tenis, basketbal a americký futbal.

Vieš variť?

Áno, a mám rád ryžu...

Ako prijali tvoje rozhodnutie rodičia?

Asi to bude pre nich ťažšie i pre rodinu. Pán Boh však bude cez modlitby spoločne s nami.

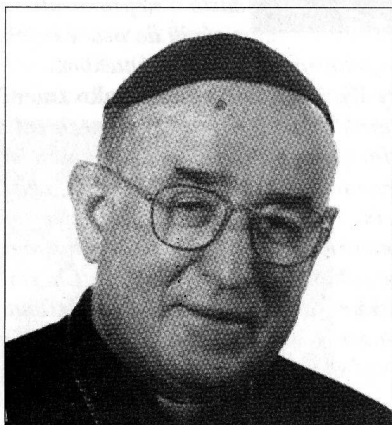
Chcel by som poprosiť čitateľov Bartolomeja o modlitby a obety za všetkých misionárov. Pretože bez Ducha Svätého, modlitby a obety sa misie nedajú uskutočniť a žiť. Je to spojenie s Pánom a krácanie s Jeho krížom na Golgotu. Aj my sa posilňujeme krížom, utrpením a modlitbou všetkých ľudí. Keďže sú misie ovocím modlitby, ďakujem Prievidžanom za ne.

Anna

Tešíme sa na príchod Petrovho nástupcu

Prípravy na príchod Svätého Otca Jána Pavla II. do našej vlasti sú rozbehnuté. Stretnutie s ním určite zmení k lepšiemu postoje mnohých. Je to významenie pre našu malú krajinu pod Tatrami, že už tretíkrát príde k nám. Veľké priehrštia Božej lásky, ktoré nám Panna Mária cez tohoto posla a jej oddaného čiteľa vyprosí od Trojjediného Boha, zanechajú stopy nielen v našom živote, ale isto zmenia mnohé dorážané, či zbytočnosťami vyčerpané srdcia. Svätý Otec nás všetkých príde vyrušiť zo všedného života tým, že nás upozorní na mravné a morálne hodnoty a tiež na nevšednosť každého jedného okamihu žitého pre Boha. Opýtali sme sa niektorých osobností a veriacich na prípravu pred príchodom Pápeža.

Pri príležitosti našej návštevy Banskej Bystrice – Radvani, sme si dovolili položiť niekoľko otázok aj Mons. Petrovi Dubovskému, SJ.

Vaša excelencia, oddanosť našich biskupov, kňazov, rehoľníkov a laikov, celej cirkvi k Svätému Otcovi je všeobecne známa. Odkiaľ siahajú korene vzájomnej oddanosti?

Mnohí sa v súvislosti s očakávanou cestou Svätého Otca k nám pýtajú na korene vzájomnej oddanosti medzi Sv. Otcom a Slováckmi. Je preto dôvod dotknúť sa tohto vzťahu.

Hneď na začiatku stojí prvá cesta našich vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda do Ríma. Išli do Ríma s relikviami štvrtého pápeža a mučeníka sv. Klimenta, ktoré našli na svojej apoštolskej ceste na Kryme. Úctu v srdci mali, úctu nášmu rodu odovzdali. Vtedy im vyšiel Rím v ústrety.

Ďalej je tu schválenie liturgickej reči našich predkov – staroslovienciny. Bol to veľký prelom vo dovtedajšej praxi v Cirkvi, lebo dovtedy boli uzákonené iba: gréčtina, latinčina a hebrejský jazyk. Nasledovalo rázne zastanie sa Metoda, keď bol v zajatí v Nemecku. Potom vymenovanie Metoda za arcibiskupa. Zvlášť je naším národom vnímané, že Kristovo posolstvo bolo našim predkom prinesené na výslovnú žiadosť Rastislava a jeho radcov a ako vyžiadané, bolo aj s láskou podávané, ohlasované a aj našimi predkami s láskou prijaté. Takže v našich dejinách nemáme spätné snahy o návrat k pohanstvu, aké sú zaznamenané u susedných národov. Táto láska k prijatej Kristovej pravde sa z dedov na otcov a synov podávala z pokolenia na pokolenie ako najväčší poklad národa.

Otec biskup, kedy ste sa stretli po prvý

raz so Svätým Otcom?

Osobne som prežíval túto blízkosť Sv. Otca hlavne dvakrát. Prvý raz, keď som v Castel Gandolfo celebraval sám sv. omšu so Sv. Otcom. Druhýkrát, keď sme pri príležitosti 450. výročia založenia Spoločnosti Ježišovej koncebrovali šiesti jezuitskí biskupi s ním pri pápežskom oltári v bazilike sv. Petra.

Je dôvod na radosť z tejto návštevy...

Slováci sa úprimne tešia na príchod Sv. Otca k nám i na vyhlásenie dvoch Slovákov za blahoslavených z doby náboženského útaku. Neviem, či bude mať náš národ v blízkej budúcnosti možnosť podobnú udalosť prežiť na svojom území. Preto je o to väčšia radosť teraz u nás a ešte väčší dôvod k upevneniu Slovákov vo svojej láske, obdive a náklonnosti k nástupcovi sv. Petra.

Ďalej sme sa pýtali v ankete na vašu osobnú prípravu pred príchodom Svätého Otca:

Dp. Ondrej:

Predovšetkým sa usilujem preštudovať dokumenty Sv. Otca o ruženci a Eucharistii a odovzdať ich ľuďom.

Katarína:

Denne sa modlím tri ružence a skryté obety v bežnom dni v rodine.

Braňo:

Na príchod Sv. Otca sa zvlášť pripravujeme s rodinkou modlitbou v nedeľu a ja osobne študujem životopis Jána Pavla II.

Bohuš:

Sledujem aktuálne informácie na internete - www.papez.sk

Lojzo:

Predovšetkým sa snažím na verejnosti o návštevu rozprávať a vysvetliť, aký je jej význam, pretože niektorí ľudia s ňou

nesúhlasia.

Maja:

Prečítala som si niekoľko nových kníh o Sv. Otcovi, ktoré sú výborné a aj jeho niektoré básne. Mám ho veľmi rada a často na neho v prosbách cez deň myslím.

Anastázia:

Modlím sa, aby nám on, keďže je tak blízky Panne Márii, vyprosil hore viac lásky a odpustenia medzi národmi a rodinami.

Odpovede v skupinke detí:

- Tešíme sa na Sv. Otca. Má nás rád a to sa o každom nedá povedať.

- Modlíme sa ruženec za toho posla dobroty.

- Tešíme sa na jeho požehnania - vždy posiela krížik a požehnáva nás.

- Ďakujeme mu za to, že tak ľúbi mládež a deti.

Mária:

Túžim sa s ním stretnúť. Veľmi trpím, obetujem to za neho, ako i modlitby. On trpí za celý svet, aj za nás. Jeho návšteva je dar od Pána, za ktorý neprestávam ďakovať.

Dp. František Gábríš:

Je to pre nás dar, táto návšteva Sv. Otca.

Keď si uvedomíme, ako trpí a predsa sa obetuje za nás. V tomto roku nám daroval Encykliku o Eucharistii. Práve cez Eucharistiu sa chceme čo najviac zjednotiť a upevniť v jednote a láske k Bohu i k blížnym. Tiež cez modlitbu sv. ruženca mu chceme vyjadriť podporu a radosť z jeho príchodu. Túžbu po stretnutí so Sv. Otcom si chcem vyprosovať v tichu a pokoji - vnútorne.

Prípravy vrcholia

Už správy z prvého dňa návštevy Jána Pavla II. vysoko prekryjú svojou hodnotou vynaložené milióny.

ThLic. Mariána Gavendu sme sa pri príležitosti seminára katolíckych novinárov Network Slovakia v Ružomberku, ktorý sa konal 26. - 31.8. 2003, opýtali na „zákulisie“ priprav na príchod Svätého Otca Jána Pavla II.

Otec Marián, vieme, že vás poverili zaujímavou úlohou. Môžete nám ju objasniť?

Žiada sa, aby jednotlivé iniciatívy niekto spájal. Na návrh ministra zahraničia mi premiér podpísal dekrét s titulom generálneho koordinátora. Treba mať so všetkými kontakt a keď je potrebné, tak aj zaveliť. Pripravujú sa podklady pre novinárov, aby sa duchovné posolstvo šírilo do mnohých krajín.

Ako prebiehajú tieto prípravy v našej vlasti?

Sú v plnom prúde. Organizátori si uvedomujú, čo všetko ešte treba urobiť, a napriek tomu sa nám zdá, že hodiny idú rýchlejšie, ako by sme chceli. Ľudia pracujú od rána do noci. Aj keď treba ešte veľa spraviť, nemám obavy. Je určité omeškanie, napríklad oltár v Bratislave sa ešte stavia, ale zvládne sa to, pracuje sa tu aj v noci.

Dp. Gavenda, čo všetko bude spojené s touto návštevou?

Na predstaviteľoch cirkvi i na médiách bude záležať, či sa budú vo svojich témach vracaať k tematike o tejto vzácnjej návšteve. Či sa to bude rozoberať na drobné, aby sme si veľa odniesli, veď nádej máme všetci. Keď vychádzame z mentality slovenského katolicizmu - vieme prísť na akciu, tešíme sa na nej, a veľmi rýchlo na dobré, pekné a užitočné zabúdame. Organizačné prípravy, námahy sú hlavne preto, aby sa zanechala čím hlbšia stopa lásky v ľudoch a nie iba dojmy zo slávnosti.

Verím, že pastiersky list biskupov Slovenska našiel odozvu u veriacich. Verím, že sa spoločne v rodinách skutočne modlia za Sv. Otca ruženec. Nevieam, či sa vyberú na sv. spoveď a urobia si púť napríklad do Banskej Bystrice. Možno si skutočne povedia: „Tak idem do tej Bystrice ho pozdraviť a zmením svoj život. To čo bolo nedobré vo mne, už nebude. Možno to bude u mňa tak, ako keď išiel pútnik do Jeruzalema či Ríma a vrátil sa iný - lepší.“ Nemusí ísť o veľkú vec, aspoň keď sa odstránia skryté chyby, ktoré vidí len náš Pán Boh.

Máte informácie o návštevnosti našich spolubratov z Česka, Moravy a iných okolitých krajín?

Nie je to koordinované, no najviac hostí v Bratislave čakáme práve našich susedov z Česka a Moravy. Ďalej tu budú z Maďarska, Rakúska. V Bratislave sú sektory bez lístkov. Banská Bystrica bude môcť najlepšie vedieť povedať, koľko návštevníkov príde z Poľska. Tam ich príde najviac.

Čo si myslíte na otázky novinárov i ľudí, ktorí sa zaujímajú iba o náklady spojené s návštevou?

Zdá sa mi, že nielen médiá, ktoré hovoria o peniazoch, ale aj v našich kruhoch sa zaujímate napríklad - kde bude tribúna, aké lístky, kde sektory a nie aké zostanú naše duše. V Bratislave sa teraz až príliš rozpráva o deratizácii. To je pre veriacich výzvou, aby si urobili deratizáciu svojej duše, ktorá je centrom človeka.

Prínos pre našu malú podtatranskú krajinu bude aj ten, že sa o nás dozvedia v celom svete ... Aký je váš názor?

Bude to skutočne aj reklamný prínos. Dozvedia sa, že toto naše maličké Slovensko existuje a bude to v pozitívnom svetle. Obyčajne sa o nás píše hlavne pri škandáloch. Takýto úžasný prínos pre našu vlasť sa ničím nedá vyčísliť. Pracovník ministerstva zahraničia, ktorý má na starosti propagáciu Slovenska z ich pohľadu povedal, že už licencie za správy z prvého dňa návštevy vysoko prekryjú svojou hodnotou milióny, ktoré budú použité na celú návštevú. Toto je len jeden aspekt.

Stredobodom programu budú sv. omše a naši veriaci budú spojení s Pápežom, ktorý predstavuje celú Cirkev. Je to posilnenie vedomia, že aj my tvoríme s ním cirkev. Liturgie, obety spoločne slávených sv. omší, príhovory, katechézy - to všetko je na dlhé uvažovanie a rozjímá-

nie, nie iba náladové zážitky.

Ešte je trochu času. Akú radu by ste veriacim k príprave dali vy?

Odporúčil by som ľuďom prečítať si dobre spracovaný Pápežov životopis. Pri ňom si uvedomia, kto on je, čo hlása a vtedy ocenia jeho hodnotu. Budú sa na neho pozeráť úplne inak.

Koľkokrát ste sa stretol so Svätým Otcom osobne?

Úplne zblízka aj sto krát. Keď som bol v Ríme, vždy som sa tam zastavil. Predmodlieval sa každú prvú sobotu ruženec. Jednou stranou šiel ku kľakadlu a druhou naspäť. Vtedy bolo možné odovzdať požiadavky, vybaviť potrebné veci, či odfotiť ho. Asistoval som pri sv. omšiach. Šesť rokov som robil súkromnú poštu zo Slovenska do Vatikánu.

Na ktorý zážitok zo stretnutia s Jánom Pavlom II. si rád spomínate?

Mentorela je názov Mariánskej svätyne, v ktorej sú Poliaci. Nachádza sa asi 40 km za Rímom. Tam viedla prvá cesta tohto Pápeža mimo Vatikán a rád tam chodieval. Videl som aj fotografiu odtiaľ, na ktorej má pod bielou reverendou rifle. Chodí tam rád „načierno“. Raz som sa mu po jednej modlitbe ruženca vo Vatikáne prihovoriť: „Svätý Otec, bol som na Mentorele a pozdravujú vás.“ On sa na mňa dlhšie pozrel a hovorí: „Hm, ty môžeš, ale ja nie...“

Druhýkrát som sa potajomky dostal s Poliakmi zo seminárov, ktorí ma pozvali na audienciu. Keď sa ich jednotlivo pýtal, akú prácu píš, zbadal ma medzi nimi a hovorí s úsmevom: „Dá sa to s tými Poliakmi vydržať?“

Sú to drobnosti, ale pre mňa veľmi vzácne chvíle.

Srdečne pozdravujem Prievádzanov a všetkých čitateľov Bartolomeja.

Strany 8 - 11 pripravili Anna Gálová a Mária Melicherčíková

Homeopatia III

Homeopatia pod lupou

Vráťme sa ešte raz k základným princípom homeopatie. Rôzni homeopati sa snažia nájsť „vedecké“ vysvetlenie a dôkazy jej pôsobenia. Na podporu správnosti princípu podobnosti sa uvádzajú príklady zo sféry imunológie a tvorby protilátok pri očkovaní proti vyvolávateľom určitých infekčných chorôb. Pri očkovaní sa do organizmu zavedie malé množstvo oslabeného pôvodcu choroby – napríklad vírus osýpok a organizmus si začína vytvárať protilátky, ktoré ho chránia pred ochorením osýpkami. Používať imunologické reakcie ľudského organizmu pre vysvetlenie homeopatie je nezmyselné, pretože ide o principiálne úplne rozdielne záležitosti. Pri prebehnutom očkovaní sme schopní dokázať vznik protilátok v krvi očkovaného organizmu. **Po podaní homeopatického lieku žiadne protilátky proti podanému lieku nezistíme. Ani to zistiť nejde, lebo homeopatický liek nie je vyvolávateľom choroby, ktorú má liečiť (ako v prípade očkovania), ale mal by spôsobovať iba podobné príznaky ako liečená choroba.** Navyše sa pre prípravu homeopatických liekov používajú často látky, s ktorými ľudský organizmus vôbec nereaguje, napríklad grafit alebo kovové čisté zlato. Tieto látky nie sú schopné vyvolať v organizme akúkoľvek tvorbu protilátok, organizmus je k nim nevďačný a ignoruje ich. Aká zmätená a rozpačitá je voľba správneho lieku v homeopatii, môže dokazovať niekoľko praktických príkladov: Zatiaľ, čo v klasickej medicíne liečime angínu vždy antibiotikami, pôsobiacimi proti bacilom, vyvolávajúcim angínu, Jöanného homeopatický liekopis uvádza zvláštny liek na liečbu ľavej mandle (jodid ortuťnatý) a odlišný liek na liečbu pravej mandle (jodid ortuťný)! Iný nemecký liekopis doporučuje na zápal pravého stredného ucha liek *Lycopodium* v riedení D6 a na zápal ľavého stredného ucha *Lachis* v riedení D12! Je možné, že ten istý liek bude predpísaný na úplne odlišné choroby. Tiež je nápadné, že na liekoch nevytvárajú žiadne nádoby, pri čom majú lieky pomáhať. Chýba tiež

vysvetlenie účinnosti vysokých riedení a vedecké odôvodnenie potenciácie lieku pri pretrepávaní. **Kritici homeopatie často tvrdia, že koncentrácia liečiva v homeopatickom lieku je ako jedna molekula v Bodemskom jazere. Pri riedeniach viac než D23 a C11 sa pravdepodobne v homeopatickom prípravku nevyskytuje ani jediná molekula pôvodnej látky.** Napriek tomu homeopati tvrdia, že tieto lieky sú najúčinnnejšie. Podľa jedného výrobcu homeopatických liekov (firma Boiron) stúpa s riedením nielen veľkosť, ale aj trvalosť účinku. „Pri riedeniach C3 údajne trvá účinok homeopatickej tabletky len niekoľko hodín, pri riedeniach C30 niekoľko mesiacov a pri riedení C300 dokonca niekoľko rokov!“ Preto môžu lieky s takouto potenciou predpisovať vraj len veľmi skúsení homeopati.

Namiesto predstáv o magickej energii, pôsoiacej v homeopatickom lieku, sa niektorí snažia vysvetliť ich účinok pomocou tzv. pamäťových stôp, ktoré zanecháva v roztoku pôvodná látka. Tvrdia, že v rozpúšťadle vzniká určitá pamäť, kopírujúca látku, ktorá tam pred rozriedením bola. Je síce pravda, že voda sa prispôbuje rozpúšťaným látkam, ale ak látka zmizne z roztoku úplne, rozpadne sa táto vtačená organizácia vody za neuveriteľne krátky čas, jednu pikosekundu. O udržaní, alebo dokonca rozmnožení týchto pamäťových stôp, či odtlačkov nemôže byť ani reč. Vieme, že voda je v prírode v neustálom kolobehu. Teraz sa na chvíľku zamyslite nad tým, kam sa všade voda v svojom kolobehu môže dostať. **Keď si pomyslíme, že by sme mali s každým dúškom vody prijímať tiež nehmotné stopy toho, kde všade sa pred tým vyskytla, behá z toho mráz po chrbte. Vidno, že je celá teória o pamäťových stopách je z hľadiska zdravého rozumu neudržateľná.** Niektorí homeopati vysvetľujú potenciáciu tým, že pri pretrepávaní roztoku dochádza k premene hmoty na energiu. Podľa fyzikálnych zákonov sa hmota naozaj môže premeniť na energiu, ale pri tejto premene dochádza k primeranému úbytku hmoty.

V roztoke riedeného lieku sa však žiadna hmota nestráca, pretože tu dochádza iba k zámernému riedeniu. Preto žiadna energia nemôže vzniknúť. Takéto vysvetlenie potenciácie homeopatických liekov sa javí tiež ako nezmyselné. Zostáva ešte pôvodné špiritistické vysvetlenie podľa samotného zakladateľa tejto metódy. Hahneman tvrdil, že sila „ruky, ktorá sa pri trení, alebo riedení spotrebováva, prechádza do lieku a prepožičiava mu silu, ktorú skôr nemal, že ju teda potenciuje, oduševňuje“. Hahnemann teda veril, že sila lieku preteká tajuplným spôsobom z osoby výrobcu do homeopatického medikamentu. Ako si ale vysvetliť tento jav v dnešnej dobe, keď je úplná väčšina liekov vyrábaná v továrňach automaticky, často bez jediného dotyku ľudskej ruky? Je nutné podotknúť, že homeopatické lieky zlyhali v tzv. placebom kontrolovaných dvojmo zaslepených pokusoch, pri ktorých naopak musia obstáť klasické lieky, pokiaľ majú byť prehlásené za účinné. **Pri skúmaní účinnosti homeopatických prípravkov v placebom kontrolovaných pokusoch nebola u týchto liekov preukázaná vyššia účinnosť, ako u tzv. placeba.** Ak totiž podávame chorému človeku určitú tabletu, v ktorej nebude žiadna účinná látka, ale iba mliečny cukor, a pacientovi povieme, že tento liek bude napríklad tíšiť bolesť, potom môžeme očakávať, že sila sugescie (tzv. placebo efekt) začne pracovať a niektorí pacienti skutočne budú po takomto lieku pociťovať určitú úľavu. Tento efekt sa môže podieľať až 13 -58% na celkovej účinnosti lieku (v závislosti na charaktere ťažkostí, ktoré majú byť ovplyvňované). Pre každé seriózne skúmanie účinku liekov alebo liečebnej metódy teda platí, že musí s placebo efektom počítať. **Pri homeopatických liekoch zatiaľ nebol spoľahlivo preukázaný silnejší účinok, ako účinok placeba. Neúčinkuje tu vlastný liek, ale viera v účinok lieku.** Homeopati doposiaľ neboli schopní dokázať, že svojim rozotieraním a pretrepávaním atď. spôsobujú niečo iné, ako je obyčajné riedenie východzej látky. „Pokiaľ homeopatia neprinesie tento dôkaz, príprava jej liekov zostáva naďalej v protiklade s poznatkami súčasnej medicíny,

fyziky a chémie.“

Veľmi obľúbeným sloganom, ktorý homeopati používajú je tvrdenie, svojou liečbou zvyšujú životnú silu a posilňujú celkovú obranyschopnosť organizmu. Dnes je už veľmi dobre známe, že psychický stav človeka sa významne premieňa do imunity a obranyschopnosti ľudského organizmu. Tiež vieme, že negatívne pocity ako je úzkosť a napätie môžu prispievať k vzniku rôznych závažných chorôb, kde hrá imunita významnú úlohu. Celkom dobre si môžeme predstaviť, že zaplatenie niekoľko sto korún za homeopatický prípravok v lekární dokáže v človeku navodiť dostatočne priaznivý stav pozitívneho očakávania účinku lieku. **Vďaka klasickej medicíne sa podarilo zlikvidovať mnoho infekčných chorôb a s istotou lieči desiatky ďalších. Oproti tomu neexistuje ani jediná presne určená choroba, ktorú by dokázala zlikvidovať homeopatia.** Rovnako neexistuje jediné rozumové vysvetlenie pre údajnú účinnosť tejto metódy. Ak o homeopatii chceme uvažovať, musíme sa teda preladiť do úplne iného sveta – sveta mágie, magických rituálov (potenciácie) a tajuplnej kozmickej energie o pôvode ktorej nikto nič nevie. **Medzi ľuďmi ale existujú falošné predstavy, že ide o prírodnú medicínu a ďalej o lieky bez vedľajších účinkov.** Mnohí tvrdia, že pokiaľ tieto lieky nepomôžu, tak aspoň neuškodia. **Prírodná medicína to v mnohých prípadoch nie je, pretože obsahuje látky zo skupiny anorganických zlúčenín, dokonca ťažkých kovov a iných jedovatých látok.** V literatúre boli popísané napríklad otravy ortuťou detí liečených homeopatickými preparátmi na zaparenie. Mnohé preparáty sú pripravované na báze alkoholu a niektorí homeopati nemajú najmenšie zábrany predpisovať ich kojencom! Lenže zatiaľ, čo môžete pri každom bežnom lieku v priloženom letáku čítať aj o veľmi vzácnych vedľajších účinkoch, ktoré sa vyskytli u jedného pacienta z niekoľko miliónov, ktorí ho užívali, **pri homeopatických prípravkoch sa o vedľajších účinkoch nedeťate nič.** A pritom niektoré z nich môžu obsahovať jedovatý arzén. Jediným racionálnym vysvetlením, prečo homeopatická

liečba stále prežíva je jej veľká ekonomická výnosnosť. Často ide o predaj lacných substancií v tom najväčšom riedení v podobe drahých liekov. V súčasnej dobe na trhu u nás súťaží niekoľko firiem, ktoré reprezentujú rôzne homeopatické školy, napríklad francúzska škola, ktorú propaguje firma Boiron, alebo rakúska škola, reprezentovaná firmou Peithner, či konečne anglická škola, ktorú zaštitilo vydavateľstvo Alternetiva. **Zástupcovia jednotlivých smerov pritom nešetria kritikou ostatných škôl.** Ukazuje to na jeden zo základných rozporov celej metódy, teda že za dobu takmer dvoch storočí sa nepodarilo v homeopatii vypracovať jednotné liečebné postupy.

Kresťan a homeopatické lieky

Môžeme teda ako kresťania prijať homeopatickú liečbu? Ako kresťania určite môžeme prijímať rôzne prírodné prostriedky liečenia, ale pri metódach, kde sa stretávame pri príprave liekov s pôsobením neznámej kozmickej energie, by sme mali byť veľmi opatrní. Je isté, že nie všetci homeopati pracujú s okultnými vedami. Mnohí lekári získali erudíciu v homeopatii z čisto komerčných dôvodov a akési okultné pôsobenie homeopatických liekov ich vôbec nezaujíma. Pre nich je praktizovanie homeopatie zdrojom ďalších príjmov do ich ambulancie. Existujú ale mnohé prípady, kedy je homeopatia používaná práve v jej pôvodnom okultnom kontexte. Dá sa to predpokladať pri tých terapeutoch, ktorí homeopatiu kombinujú s inými evidentne okultnými praktikami, ako je kyvadlo, čítanie z ruky, liečenie na diaľku a ktorí majú v obľube zvlášť vysoké riedenia liekov (D6 a viac). **Problém je, že len veľmi ťažko zistíme, aké je skutočné ynútorné presvedčenie človeka, ktorý nás lieči.** Ako veriaci ľudia si musíme položiť tiež otázku, či môžeme byť cez homeopatiu okultne ovplyvnení. Osobne si myslím, že obvyčajným používaním homeopatického preparátu sa nedostávame priamo do okultnej sféry vplyvu satana. Okultný vplyv nie je viazaný na tabletky samotné, ale na vieru v nadprirodzenú liečivú kozmickú energiu. O tom, že túto energiu nijako nemôžeme spájať s Bohom, ktorého

nám zjavuje Biblia, bolo dostatočne povedané v úvode. **Človek, ktorý prijíma tieto názory dobrovoľne, dostáva sa na pôdu poľnohospodárstva, mimo biblického kresťanstva a vystavuje sa nebezpečenstvu ďalšieho negatívneho ovplyvnenia.** Ak sme boli homeopatiou takto ovplyvnení, mali by sme z toho konať pokánie a opustiť tieto názory. „*Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú z Boha; lebo do sveta vyšlo mnoho falošných prorokov.*“ (1 Jn 4, 1) **Môžete si ešte položiť ďalšiu otázku, či je etické predpisovať pacientovi drahý liek, ktorý neobsahuje žiadnu účinnú látku, a spoliehať sa na účinok sugescie, resp. viery v tento prostriedok.** Pre veriaceho človeka sa ešte ponúka lepšia alternatíva a to modliť sa k Bohu a predkladať a odovzdávať mu náš zdravotný stav. Mnohí ľudia dnes žijú s predstavou, že pomocou homeopatických liekov si vo svojom organizme navodzujú harmóniu a poriadok, doladujú svoje vnútro na „správnu frekvenciu“. V tomto poňatí môže byť homeopatický prostriedok náhradou za kresťanské riešenie ľudských problémov, ako je usporiadanie svojho života podľa biblických princípov, zmierenia sa s Bohom a so svojím okolím a prijatie Božieho odpustenia. V tomto smere môže byť celá homeopatická liečba akousi náhradou spasenia. **Je známe, že mnohé zdravotné problémy majú svoj pôvod v nezdravom spôsobe života, v narušených osobných a rodinných vzťahoch, v neschopnosti vysporiadať sa s pocitom viny, odpustiť, alebo prijať odpustenie.** Ak si niekto rieši problémy podobného rázu (aj keď nevedomky) pomocou homeopatickej liečby, tak sa takto ešte viac vzdáva od Boha. V súčasnej dobe je v lekárnach pestrá ponuka rôznych nehomeopatických prírodných prípravkov s minimálnymi nežiadúcimi účinkami. Pri ich príprave neboli použité žiadne magické rituály ako potenciácia kozmickou energiou. Ak sa niekto túži liečiť prírodnými prípravkami, tak nemusí voliť práve homeopatické lieky. *Z knihy MUDr. Štefana Ruckého, CSC.: ALTERNATÍVNI MEDICÍNA - pomoc, nebo nebezpečí? Spracovala: M. Melicherčíková*

Monte Sant angelo

V bohatej zeleni juhotalianskeho polostrova Gargano sa na skalnatej vyvýšenine 800 m nad morom rozprestiera malebné mestečko Monte Sant Angelo. Typické úzke uličky, zvyšky starého kaštieľa či romantický výhľad na morský záliv Manfredonia - to všetko tu nájde turista, túžiaci po poznávaní a oddychu. Ako už sám názov prezrádza (Vrch Svätého Anjela) to, čo sem priťahuje väčšinu návštevníkov, je niečo iné. Od 5. storočia je toto miesto známe zjavením sa sv. archanjela Michala miestnemu biskupovi. Ako rozprávajú miestne dejiny, biskup mal videnie, pri ktorom zreteľne počul slová sv. Michala o jaskyni, ktorá je pod jeho ochra-

nou. Tam sa má Bohu vzdávať poklona na pamiatku svätých anjelov. Dnes je na tom mieste vybudovaný nádherný chrám, zasvätený sv. Michalovi.

Pri návšteve pútnických miest v Taliansku určite neobídite toto mestečko. Nachádza sa len niekoľko km od pôsobiska sv. Pátra Pia - San Giovanni Rotondo. Ak ste aspoň raz v živote pocítili silu Božej pomoci prostredníctvom sv. archanjela Michala, tak isto viete, že sa oplatí dôverovať a volať na pomoc tohto neochvejného ochrancu slabých a skúšaných duší aj v tých najväčších a najzákernejších pokušeniach Zlého.

Jana Balážová

Z Encykliky EVANGELIUM VITAE

53. „*Ludský život je posvätný, pretože od svojho počiatku je nositeľom «stvoriteľskej činnosti Boha» a zostáva navždy v osobitnom vzťahu k Stvoriteľovi, svojmu jedinému cieľu. Iba Boh je Pán života od jeho počiatku až po jeho koniec: nikto, za žiadnych okolností nemôže si nárokovať právo priamo zničiť nevinnú ľudskú bytosť.*“ Týmto slovaní inštrukcia *Donum vitae* vyjadruje jadro Božieho zjavenia o posvätnosti a nenarušiteľnosti ľudského života...

Boh sa vyhlasuje za absolútneho Pána života človeka, utvoreného na jeho obraz a podobu (por. Gn. 26 - 28). Ľudský život má preto posvätný a nenarušiteľný charakter, v ktorom sa odzrkadľuje nenarušiteľnosť samého Stvoriteľa. Preto práve sám Boh bude prísny sudcom každého porušenia prikázania „Nezabíjaj!“, ktoré je základom akéhokoľvek spoločenského spolunažívania.

Ján Pavol II.

LITURGICKÉ OKIENKO

7. september - 23. nedeľa v období cez rok

Č1 - Povedzte malomysel'ným: „Vzchopte sa, nebojte sa, hľa, váš Boh!“ Iz 35, 4-7a

R - Chváľ, duša moja, Pána cez celý môj život. Ž 146

Č2 - Bratia moji, nespájajte vieru v nášho Pána slávy, Ježiša Krista, s nadžraním osobám. Jak 2, 1-5

Ev - Ježiš opustil končiny Týru a cez Sidon prišiel ku Galilejskému moru do stredu dekapolského kraja. Tam priviedli k nemu hluchonemého a uprosili ho, aby naňho vložil ruku. Mk 7, 31-37

Pán Ježiš sa dotkol uší a jazyka hluchonemého a hovorí: Effeta! Otvor sa! Hluchonemému sa v tej chvíli otvorili uši a rozviazal sa mu spútaný jazyk a začal správne rozprávať. A ľudia hovorili s obdivom: Dobre robí všetko. Aj hluchým dáva sluch, aj nemým reč.

14. september - nedeľa - POVÝŠENIE SVATÉHO KRÍŽA

Č1 - Zhrešili sme, keď sme šomrali proti Pánovi a proti tebe. Pros za nás u Pána.

Nm 21, 4c-9

R - Pane, ty buď našou spásou.

Ž 78

Č2 - On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom.

Flp 2, 6-11

Ev - Nik nevystúpil do neba, iba ten, čo zostúpil z neba, Syn človeka. Jn 3, 13-17

Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet súdil, ale aby sa skrze neho svet spasil.

21. september - 25. nedeľa v období cez rok

Č1 - Odsúd'me ho na smrť najpotupnejšiu, ved' vraví, že sa mu dostane záchrany!

Mud 2, 12, 17-20

R - Pán udržiava môj život.

Ž 54

Č2 - Lebo kde je žiarlivosť a sváry, tam je nepokoj a každé možné zlo. Jak 3, 16-4. 3

Ev - Ježiš učil svojich učeníkov a hovoril im: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane zmŕtvych. Mk 9, 30-37

Neskôr im hovorí: Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a sluha všetkých.

28. september - 26. nedeľa v období cez rok

Č1 - Keď na nich duch zostúpil, boli zachvátení prorockým duchom. Nm 11, 25-29

R - Rozhodnutia Pánove sú správne, potešujú srdce. Ž 19

Č2 - A vy, boháči, plačte a kvíľte nad biedami, ktoré prichádzajú na vás. Jak 5, 1-6

Ev - Nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. Ved' kto nie je proti nám, je za nás. Mk 9, 38-43. 45. 47-48

Pán Ježiš hovorí, že odmení toho, kto z lásky k nemu koná dobré skutky. Ak by ťa zvädzala na hriech tvoja ruka, odtni ju. Je pre teba lepšie, keď vojdeš do neba zmrzačený, ako s dvoma rukami ísť do pekla.

15. september - pondelok - SEDEMBOLESTNÁ PANNA MÁRIA - Patrónka Slovenska

R - Ty si sláva nášho národa, ty si radosť nášho ľudu. Lk 1, 46-55

Ev - Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. Jn 19, 25-27.

SV. PÁTER PIO

*25. mája 1887 † 23. septembra 1968

Páter Pio, vlastným menom Francesco Forgione sa narodil v Pietrelcine, blízko Neapola v chudobnej rodine. Až do 16 rokov nevedel čítať a písať. Vstúpil do kapucínskeho rádu a prijal meno Pio (zbožný). Kňazom sa stal v 23 rokoch. Od roku 1918 až do smrti sa na jeho tele objavovali stigmaty – rany ukrižovaného Krista, ktoré si dodnes lekári nevedia vysvetliť. Vatikán však o nich nebol presvedčený. Na desať rokov mu zakázali slúžiť sv. omše na verejnosti. Niektorí cirkevní predstavitelia ho dokonca obviňovali, že používa kyselinu, aby vyvolal krvácanie. Celý život ho skúmali vedci, vyšetrovali cirkevné autority (dokonca vo svojej blízkosti mal namontované odpočúvacie zariadenia). Bol vystavený až nechutnej zvedavosti médií.

Sympatickeho pátra, známeho svojim humorom, obdivovali státisíce veriacich. Bol doslova národným hrdinom a ako pastiera duší, spovedníka a radcu ho navštevovali ľudia všetkých vrstiev.

Zázračné vyliečenia rozšírili jeho slávu aj mimo Talianska. 50 rokov prežil páter Pio v kláštore v San Giovanni Rotondo. V minulosti takmer zabudnuté, dnes 26 – tisícové mesto, sa stalo významným pútnickým miestom, kam ročne príde približne 7,5 milióna návštevníkov. Páter Pio tu založil nemocnicu Casa Solievo della Sofferenza, ktorá patrí k najväčším nemocniciam sveta. Tá bola tiež trňom v oku kvôli polemikám ohľadom financií, ktoré páter Pio obdržal od veriacich na jej stavbu. Na jeho pohrebe sa zúčastnilo vyše stotisíc smútiacich. Smrťou sa však jeho oslava neskončila, pretože sa začali šíriť ďalšie zázračné vyliečenia. Len pätnásť rokov po jeho smrti sa v roku 1983 začal proces blahorečenia, v roku 1999 bol vyhlásený za blahoslaveného a v roku 2002 za svätého.

(Zrno 27/2002)

Quo vadis, Domine?

Každý z nás sa už isto teší na príchod nášho veľkňaza - Pápeža Jána Pavla II. do našej diecézy v septembri tohto roku. Veľa sa hovorí o pripravách na túto jeho cestu – o jej technickom zabezpečení, ale aj o duchovnej príprave na ňu. Práve preto sa rozhodla Sekcia pre mládež banskobystrickej diecézy zorganizovať Misijnú púť mladých. Skupina asi 25-30 mladých ľudí zo všetkých kútov diecézy sa rozhodla pešo obísť celú diecézu a pozývať všetkých ľudí – mladých i starších – na príchod Sv. Otca.

Skôr, než sa mladí vybrali na cestu, muselo sa všetko do detailov pripraviť. Bolo treba presne naplánovať trasu, zabezpečiť v každom dekanáte ubytovanie a stravu pre putujúcich, odvoz batôžiny a tiež dať dokopy evanjelizačný program, ktorý sa počas púte prezentoval.

Naše putovanie sa začalo 1. augusta v Brezne. Potom naše kroky viedli do Brusna, Slovenskej Lupče, Detvy, Sliača, Zvolena, Žiaru nad Hronom, Novej Bane, Hornej Vsi, Partizánskeho, Prievdze, Bojníc, Tužiny, Vrúcka, Martina, Turčianskych Teplíc a púť sme zakončili v nedeľu 17. augusta na Starých Horách. Celou cestou sme sa snažili vydávať svedectvo o našej viere – na čele

s vatikánskou vlajkou sme sa modlili, spievali, prihovárali sme sa ľuďom a pozývali ich na príchod Sv. Otca. Sprevádzal nás dp. Andrej Darmo, správca Diecézneho centra mládeže (DCM) v Španej Doline, ktorý sa všade pri sv. omši prihovárал veriacim a vysvetľoval im zmysel našej púte i samotného príchodu Pápeža do našej diecézy. V asi 45 minútovom evanjelizačnom programe mladí hovorili o aktivitách a činnosti DCM, otvárali sa svedectvami o svojom živote, viere, či obrátení a vyzývali ľudí k modlitbe sv. ruženca, k zanechaniu pasívneho kresťanského života a k odvahe stať sa živými svedkami Ježiša Krista svojím každodenným životom.

Tak, ako sa Šimon Peter spýtal Ježiša: „Pane, kam ideš?“, aj nás sa ľudia často pýtali, kam putujeme a mnohí aj pokrútili hlavami, alebo si poklepali prstom po čele. Ale my neľutujeme náš obetovaný voľný čas, vynaloženú námahu, otlaky na nohách a dážď, ktorý nás cestou zmáčal. Prejdených 350 kilometrov je predsa len dosť, ale o to viac nás bude v septembri tešiť stretnutie s Poslom nádeje.

Juraj Bubnáš, Karol Vlčko
Alojz Vlčko, Stanka Měřičková

Vám, moji najmilší (Z myšlienok Jána Pavla II. mládeži)

Budúcnosť vašej vlasti závisí najmä od vás, mladých.

Vy ste budovateľmi budúcnosti Cirkvi a národa.

Uvedomte si túto obrovskú zodpovednosť!

*Objavte skrytý poklad v zdedenom bohatstve vašich kresťanských predkov.
Nestráťte pamäť, pretože človek bez pamäti je človekom bez budúcnosti!*

Kremnické Bane načúvali spevu

V dňoch 28.7. – 3.8. 2003 sa zúčastnil spevokol Bartolomejčatá sústreďenia v Kremnických Baniach. Celé sa to začalo na železničnej stanici, odkiaľ sme cestovali vlakom až do Kremnických Baní. Keď nám pán dekan a pán kaplán Martin doviezli autami mnohé vaky, potraviny i hudobné nástroje (veľká vďaka!) sme sa ubytovali, časť v budove starej fary a časť v peknej chatke so spoločenskou miestnosťou. Ako vyzerá taký deň na sústreďení u Bartolomejčiat? Po „náročnej“ fyzickej rozcvičke a modlitbe sme sa posilnili raňajkami, aby sme až do obeda vydržali spievať na nácviku a potom hrať rôzne hry. Po obede je čas na oddych a za ním ďalší nácvik. V podvečerných hodinách boli sv. omše, ktoré sme sa naším spevom snažili spríjemniť a potom hurá na večeru. Po nej nasledoval večerný program a na jeho konci sa rozoberala anjelská služba – kto bol komu anjelom, prípadne aké milé skutky počas dňa pre svojho zverenceka vykonal a opäť sa na ďalší deň losovali

noví zverenčekovia. Pre ďalší deň sa potom losovali „funkcie“ – budič, utišovač, modlič, umývači a utierači riadu, čašníci, WC babka, zametač, zvolávač a ďalšie. Ak sa pýtate, či bola aj funkcia kuchár – tak tá nie. Takéto riziko sme nepodstupovali a na cestu sme si pribalili skvelú kuchárku Adku Michnovú a jej pomocníka Lukáša Nováka (potlesk prosím). Každý deň bol však čímsi výnimočný: Krásne spomienky zostávajú z návštevy kláštora Kapucínov i na minikoncert kapucína pátra Michala Hirku (hrá v kapele Kapucíni). Vo večerných programoch prejavovali svoje tvorivé a umelecké sklony tak starší ako aj mladší. Atmosféra radosti, zábavy a spolupatričnosti sa prejavovala aj v denných súťažiach, eRko tancoch, športoch. V pamäti nám ostane aj výlet na Skalku, kde sme si užili krátku pršíplášťovú párty. Ani sme sa nenazdali a bol tu posledný deň. Veru, mnohým z nás sa ani nechcelo z tohto spoločenstva odísť. Čo dodať? Snáď len poďakovanie Bohu za jeho ochranu, vďaka kto-

rej sme sa všetci bez ujmy na zdraví vrátili do Prievidze, kde už svoje ratolesti s otvorenou náručou očakávali ich rodičia. Poďakovanie patrí vedúcej zboru Zuzane Orlíkovej, našim kňazom i všetkým tým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k tomu, aby spevokol Bartolomejčatá mohol prežiť pekné a aj Duchom Svätým naplnené sústreďenie na Kremnických Baniach.

Bartolomejčatá

Zbor Trosky zdolával raj

Cesta do raja je trnistá a dostať sa doň určite nie je ľahké, no my – Trosky sme prežili krásny týždeň v raji už teraz. Neveríte? No samozrejme nie v tom ozajstnom raji, ale v tom našom – Slovenskom. Všetko sa začalo dosť prozaicky – 3. augusta sme si zbalili ruksačky, turistické topánky (čím pohodlnejšie tým lepšie), pribalili požíveň a koláče od mamičiek a presunuli sme sa vláčikom, autobusom a po vlastných do brány Slovenského raja – do Čingova. Miesto betónovej mestskej horúčavy nás očakávala svieža zeleň lesa. A tá vôňa ihličia...!

Ak si myslíte, že sme celý týždeň iba vylihovali v chatkách alebo v mäkkom machu pod stromami, tak sa mýlite. Zdolali sme s úsmevom na perách (podaktorí aj s otlakmi na nohách) Tomášovský výhľad, rebríky a stupačky Prielomu Hornádu, Suchej Belej, Malého Kyseľa i Veľkého Sokola. Stúpali sme popri nádhernom vodopáde v Sokolej doline, popri Bielom potoku v Tomášovskej Belej a naše túry takmer každý deň ústili na Kláštorisko. Nachádzajú sa tu ruiny kláštora kartuziánskych mníchov s veľmi sympatickými mladými ľuďmi, väčšinou študentmi, ktorí tu trávia svoje prázdniny a pomáhajú pri jeho rekonštrukcii. Zažili sme jeden neopakovateľný zážitok, keď sme sa mohli v stredu popoludní zúčastniť svätej omše v bývalej kaplnke kláštora, uprostred jeho chladných múrov. Pojem Kláštoris-

sko vzbudzuje v nás aj dnes rešpekt, pretože polovica výpravy ho vždy opúšťala s obviazaným (väčšinou pravým) kolenom. Pre tých z nás, ktorým fyzické sily alebo otlaky nedovoľovali absolvovať každú túru, určite veľmi dobre padlo osvieženie v popradskom bazéne, návšteva nádherne obnoveného historického námestia zo 14. storočia v Spišskej Sobotě, či pôvodne gotického kostolíka v Spišskom Štvrtku, kde nás výborná akustika prinútila zaníť niečo pekné, uchu lahodiace. Každý deň po príchode z túry sa kuchynská čata zložená z troch „dobrovoľníkov“ pustila do prípravy večere (väčšinou pred chatkou pod holým nebom) a po svätej omši – osviežení ducha, nasledovalo osvieženie tela. Musím povedať, že ako dievčatá, tak aj chlapci sa kuchárskemu umeniu oddali celým srdcom, dôkazom čoho boli pochvalné hodnotenia po hodovaní a výkriky: „Bolo to výborné, ale ja už nevládzem!“

Počas nášho pobytu v Slovenskom raji sme zažili veľa dobrého a videli veľa krásneho. Načerpali sme nové sily, potrebné pre našu prácu a priniesli do našich domovov aspoň štipku dobrej nálady. Naša veľká vďaka patrí Pánovi za zdravie a krásne počasie, ktoré nám umožnilo cítiť na každom kroku v prírode Božiu prítomnosť.

Za všetky Trosky
Andrea Michnová

Pozvanie

Milí rodičia, pozývame vás na stretnutie rodín, spojeného s prednáškou zaujímavých tém. Stretnutie sa bude konať 4. 10. 2003 v Pastoračnom centre v Chrenovci. Ráno začneme o 9⁰⁰ hod. a ukončíme sv. omšou o 17⁰⁰ hod. Témy prednášok sa budú týkať viery a rodinného života. V prípade účasti aj vašich detí, bude pripravený pre ne program.

Prihlásiť sa môžete u Augustína Vlčeka 046/547 50 56 - večer, alebo 0905 802 073

Srdečne pozdravujem všetkých čitateľov časopisu Bartolomej!

Tu sa hlási Peter Gendiar z Taiwanu, kde som pricestoval v utorok 19.8. 2003 o 11.35 hod. tunajšieho času. Na Slovensku je o šesť hodín menej. Let bol bez väčších problémov, odlietal som z Viedne 18.8. o 14.10 hod.

Medzipristátie sme mali v Bangkoku, kde bola asi hodinu prestávka. Keďže som letel cez časové pásmo, mal som na svojich hodinách o dve hodiny viac, ako bol reálny čas a to ma skoro stálo odlet lietadla bezo mňa - chi...chi... Vtedy mi veru nebolo do smiechu, ale našťastie všetko som stihol. Let z Bangkoku trval asi 3,5 hodiny do Taipei. Keďže som mal krátku noc, konečne som zaspal. Zobudil som sa asi pol hodinu pred pristátím. Na letisku ma čakali Joseph director OTP-istov, Janko Mizerák, môj spolubrat zo Slovenska, ktorý je tu už rok. Čínština mu ide veľmi dobre a prišiel ešte jeden spolubrat z Indonézie - Janko. Bol som rád, že som už na mieste po asi 15 hodinovom cestovaní lietadlom. Išli sme do nášho centra SVD na FU JEN University, kde som stretol ostatných spolubratov. Dali sme si obed v ázijskom štýle - bolo to veľmi chutné. Tu jedia veľa zeleniny a ovocia. Je tu veľmi vysoká vlhkosť, ktorá zriedkavo klesá pod 90%. Spôsobuje veľké problémy. Človek sa ustavične potí. Všade, kam sa pohnete - v autobuse, v autách, obchodoch a v reštauráciách je klimatizácia, čo je niekedy veľmi nebezpečné a človek ľahko príde k nejakej chorobe, ak si nedá pozor. Tento ostrov má rozlohu asi 35 000 km² (porovnaj - Slovensko má 49 000 km²), ale žije tu asi 23 mil. ľudí. Je tu veľmi hustá premávka - Taiwanci zamenili bicykle za motorky a tak to tu vyzerá ako na pretekoch. Skrátka v meste je to hotové mravenisko. Katolíkov tu nie je veľa a sú dosť roztrúsení po malých komunitách, asi ako za apoštolských čias. Tu v Taipei má najväčšia farnosť asi 200 ľudí, čo je na tieto pomery skutočne veľa. Škola mi začína 1. septembra, ako každému dobrému prváčikovi, ale trvá tu na rozdiel od nás 12 mesiacov v roku. Číňania sú veľmi pracovití a neradi strácajú čas, takže prázdniny budú asi len dva týždne, aj to nie celé. Chlapci tu hovoria: „Len počkaj, škola ti pôjde hore krkom.“ No veď uvidíme. Jedno je isté - človek potrebuje rovnováhu, inak jeho práca nebude mať žiadaný efekt. Včera, t.j 21.8., sme boli na prehliadke centra Taipei. Boli sme v Chankaisekovom paláci, ktorého námestie je malou simuláciou zakázaného mesta v Pekingu. Bolo to obrovské námestie. Dĺžku malo asi 1,5 km a bývajú tam rôzne slávnosti a prehliadky. V ten deň sme ešte navštívili Museum of China, kde sú uložené jedinečné zbierky z čínskej histórie. Po tejto celodennej „tour de Taipei“ sme padli o 22.30 hod. v noci do postele ako polená.

Spolu so mnou začína aj môj spolubrat Krištof z Poľska, takže v učení sa čínštiny budeme začínať spolu. Tak, moji milí čitatelia Bartolomeja, to by bolo na začiatok asi všetko. Všetkých srdečne pozdravujem a želám veľa milostí a požehnaní pre všetkých. Vďaka za modlitby i všetku pomoc, ktorú ste mi venovali. Nech Pán je vám odmenou za všetku starostlivosť o mňa. Keď budem mať niečo nové, určite sa ozvem.

Váš Peter Gendiar, verbista

Ján Pavol II.: RÍMSKY TRIPTYCH

Žriedlo

Výbežok lesa schodí
v rytme horských potokov.
Ak chceš nájsť žriedlo,
musíš ísť dohora, proti prúdu.
Predieraj sa, hľadaj, neustupuj,
viac, že ono kdesi tu musí byť -
Kde si, žriedlo? ... Kde si, žriedlo?!
Tíšina... Prameň, lesný prameň,
odhaľ mi tajomstvo svojho počiatku!
(Tíšina - prečo mlčíš? Ako starostlivo si ukryl
tajomstvo svojho počiatku.)
Dovoľ mi ovlažiť si pery v žriedlovej vode,
pocítiť sviežosť, oživujúcu sviežosť.

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 7. 2002 DO 10. 8. 2003*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali***Farnosť PD - Mesto:**

Natália Nechalová
Nela Švolíková
Peter Hatala
Michaela Blahová
Marián Babčák
Alžbeta Blahová
Marek Kyta

Vanessa Weisssová

Peter Mokry
Samuel Hanus
Sofia Hyroššová
Janka Heráková

Farnosť PD - Zapotôčky:

Alexandra Kuklová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

Ivan Letrich – Gizela Sládečková
Martin Píš – Soňa Grajzová
Maroš Ďuriš – Monika Dušeková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Mária Nanášiová 87 r.
Jaroslav Belianský 65 r.
Michal Zeman 80 r.
Vojtech Chmelan 61 r.
Mária Smetanová 90 r.
Anna Mokrá 89 r.
Imrich Gocman 72 r.
Antónia Petrášová 76 r.
Mária Šabíková 69 r.

Marián Uháček 45 r.
Viliam Gregor 86 r.
Mária Betáková 82 r.
MUDr. Jozef Jačíšin 67 r.
Pavel Bátora 61 r.
Milan Majtenyi 59 r.
Mária Loulová 71 r.
Anna Pagáčová 79 r.

Odpočinitie večné daj
dušiam, Pane ...

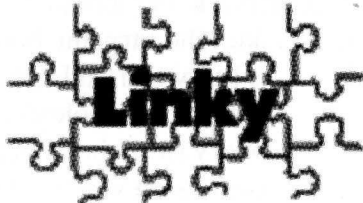
ČO JE NOVÉ V SIETI

Dnes iba pár liniek, každá z iného súdka.

<http://www.piaristi-pd.sk/> - Stránka z nášho regiónu, ako už názov napovedá. Je to informačná stránka kolégia piaristov, ZŠ Františka Hanáka a piaristického gymnázia. Dozviete sa mnoho údajov o histórii, priebežné oznamy a určite tu nájdete aj kontakt na piaristov.

<http://www.hudakcd.sk> – Mgr. Pavol Hudák, správca UPC v Košiciach, už dlhé roky intenzívne komunikuje s mladými o vzájomných vzťahoch. Cieľom jeho bádania je predovšetkým odpoveď na otázku: Prečo láska stroskotáva? Už druhý rok priebežne vydáva sériu piatich CD s prednáškami, v ktorých sa stále zaoberá témou rodiny, sexualitu, lásky a mnohými inými závažnými témami. Zatiaľ vyšli len tri pokračovania. Veľmi ľahkou cestou, ako ich získať je práve návšteva tejto stránky. Okrem objednania CD alebo iných materiálov je možné aj stiahnutie obalov a grafiky.

<http://www.321.szm.sk> – táto stránka bude vhodná najmä pre tých, ktorí si obľúbili krátke textové správy SMS-ky. Sú to vlastne len odkazy na nadväzby SMS brán, ktoré sú funkčné a je možné z nich odoslať správu na Slovensko. Pozitívne je, že sú medzi nimi aj bezplatné brány, možným negatívom pre niekoho, že na posielanie z každej z brán je nutná registrácia. Podrobné informácie o podmienkach a registrácii nájdete na stránke.

<http://www.scouting.sk> – Oficiálna stránka Slovenského skautingu. Množstvo informácií o zameraní, aktivitách a programe organizácie a ešte omnoho viac. V súčasnosti sa stránka rekonštruovala a je z nej veľmi kvalitné a obsiahle webové sídlo, plné užitočných odkazov, downloadov a komentárov. Kto teda chce aspoň na chvíľu vstúpiť do skautského sveta, nech navštívi túto stránku.

Prajem vám príjemné, ničím nerušené surfovanie a nabudúce dočítania.

Váš av@zmail.sk

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vičkovci, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 10,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Modlitba Svätého Otca Jána Pavla II. pred korunováciou sochy Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne 1. júla 1995.

Zvelebený si, Pane Bože, Pán neba i zeme. Ty vo svojom milosrdenstve a vo svojej spravodlivosti ponižuješ pyšných a povyšuješ ponížených. Tento obdivuhodný plán si nám dokonale zjavil vo svojom vtelenom Slove a v jeho panenskej Matke. Zhliadni, Pane, dobrotivo na svoj ľud, ktorý kladúc viditeľnú korunu na sochu Panny Márie a jej Božského Syna, uznal Krista za Kráľa vesmíru a vzyva Pannu Máriu ako kráľovnú. Daj, aby sme nasledovali jej príklad v oddanej službe tebe a vo vzájomnej činnosti lásky získavali duše bratov, zapierajúc samých seba. Pomôž nám vyhľadávať tu na zemi to, čo je ponížené, aby sme raz mohli dosiahnuť slávu neba, kde Ty sám udeľíš korunu života svojim verným služobníkom. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Modlitba sedembolestného ruženca

Preddesiátky:

- a) ...ktorý nech rozmnožuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke.
- b) ...ktorý nech rozmnožuje v nás dôveru k Sedembolestnej Matke.
- c) ...ktorý nech rozmnožuje v nás lásku k Sedembolestnej Matke.

Tajomstvá k 7x7 Zdravas' Mária... :

- 1. ...ktorého utrpenie bolo ti od Simeona zvestované.
- 2. ...s ktorým si do Egypta utekela.
- 3. ...ktorého si s bolesťou tri dni hľadala.
- 4. ...ktorý sa s tebou stretol na krížovej ceste.
- 5. ...ktorého si videla na kríži umierať.
- 6. ...ktorého mŕtve telo si držala v svojom náručí.
- 7. ...ktorého si s bolesťou do hrobu položila.

Dodatok:

3x Zdravas' Mária... Ježiš, ktorého si s bolesťou oplakávala.

Modlime sa:

Prosíme Ťa, Božský Spasiteľu, dožiť nám, aby sme sa stali účastnými zásluh Tvojho utrpenia, keď úctivo rozjímame o mukách a bolestiach Tvojej panenskej Matky, ktoré prebodli jej nevinnú dušu, ako aj jej to predpovedal svätý otec Simeon.

Amen.

S cirkevným schválením

